

Er was eens een tijd dat er een Landbouwhogeschool was met drie bosbouw-professoren en niet zo erg veel bosbouwstudenten. Die professoren waren internationaal gerespecteerd, en ze speelden nationaal in hun vak een belangrijke, zo niet leidende rol. En zo hoort het ook.

Er was eens een tijd dat ..... maar die tijd lijkt voorbij.

We hebben nu een Landbouw-universiteit. En wát voor één! In een recente aflevering van het Alumniblad spreekt de rector-magnificus stralend van een "werelduniversiteit". Maar, hooggeleerde heer, wél zonder bosbouwprofessoren! De rector vertelt dat personeel en studenten zich uitstekend in dat idee "werelduniversiteit" kunnen herkennen. Maar ook het personeel van de vakgroep bosbouw? En ook de vele bosbouwstudenten? Zonder hoogleraren? Al jaren geleden vertrok de hooggeleerde bosbouwtechnicus. In zijn opvolging was niet tijdig voorzien, want er moest worden gereorganiseerd. Enkele jaren later ging de hooggeleerde boshuishoudkundige met pensioen. Er werd nog steeds gereorganiseerd, dus óók geen opvolger. En tenslotte deserteerde de hooggeleerde

Over professoren

bosteler/bosecoloog, wie het niet meer zinde bij zijn vakgroep. Waarmee alle hoogleraarstoelen op Hinkeloord in de mottenballen stonden.

In het voorjaar van 1994 stelde het College van Bestuur van de LU een commissie in. Die mocht adviseren over de toekomstige opzet van bosbouwopleiding en bosbouwonderzoek aan de werelduniversiteit. Want, nietwaar, als je een werelduniversiteit bent kun je je niet permitteren een goede bosbouwpoet te ontberen. Zeker niet in een tijd waarin de betekenis van bos en bosbouw voor de samenleving meer leeft dat ooit. De commissie moest ook twee leerstoelen invullen. Dat heeft de commissie gedaan. Graag met een prioriteitsvolgorde, vroeg het College. Maar dát deed de commissie niet. Met name de bosbouwleden vonden twee het uiterste minimum, zoals men in het openbare rapport kan lezen. En dan spreek je geen prioriteit uit. Net zo min als een fietser wie gevraagd wordt of hij liever een voorwiel of een achterwiel heeft. Natuurlijk, er zijn fietsers die het met één wiel kunnen. Clowns in het circus bijvoorbeeld. Maar clowns zijn trieste figuren, met wie het in de regel niet goed afloopt.

Het bosbedrijfsleven steunde in brieven aan de LU de conclusie: Minimaal twee professoren! Maar er wordt gevochten om leerstoelen nu de LU gaat saneren. En dan zijn vacatures heerlijk om andere posities te redden. Dus stond in het Wagenings Universiteitsblad van 8 december jl. een uitspraak van de rector-magnificus van de werelduniversiteit: Slechts één enkele echte leer-

stoel voor de bosbouw, en de andere wordt verspreid over de universiteit. Maar hoe *verspreid* je een leerstoel? Dat kan niet. Ergo: Er lijkt maar één bosbouwleerstoel over te blijven, en veel bosbouw moet worden verneveld over andere leerstoelen. En of die ene professor nu bosteelt moet doceren, of de relatie bos en maatschappij krijgt toebedeeld, of zich moet gaan vertillen aan de bosbouw-in-zijn-totaliteit, er ontstaat een onmogelijke situatie. Eén bosbouwhoogleraar betekent een drastische devaluatie van de bosbouwopleiding aan de LU, luidt het einde in van de vakgroep Bosbouw en bedreigt de hele opleiding. Gewoon omdat die internationaal niet meer mee kan.

Dus alle hens aan dek? Ja, zou je zeggen. Maar kennelijk toch niet allemaal. De eerdergenoemde gedeserteerde hooggeleerde heeft zich vanuit zijn toevluchtsoord, de vakgroep Ecologische Landbouw, tot het volk gericht. Hij heeft in het Alumniblad van de LU met van-alles-en-nog-wat de vloer aangeveegd. Ook met zijn voorgangers, die volgens hem bos als ongezaagde planken beschouwden (heeft de man dan nooit geschreven van Jager Gerlings en Houtzagers gelezen?) En ook met zijn vroegere broeders en zusters van de vakgroep bosbouw, die hij een conservatief, onwillig, hem ziek makend troepje vindt. Waarom, o hooggeleerde, waarom zo natrappen? En waarom in deze voor de bosbouwopleiding zo moeilijke fase?

Inderdaad, een moeilijke fase, althans nu ik dit schrijf, bijna aan het eind van 1994 en onder druk van een ongeduldige redactie.

Hopelijk straalt de zon volop boven de vakgroep als deze column wordt gepubliceerd. Maar vooralsnog is de lucht bewolkt en moet het bosbedrijfsleven aan het werk. Pressie uitoefenen op de LU waar dat maar mogelijk is,

en zeker ook aan de politieke bel trekken. Want de bosbouwopleiding zonder een professioneel professoraal team in een goede vakgroep stelt niet veel meer voor.

Wil de Landbouwuniversiteit zo

graag een werelduniversiteit zijn, dan is daarin een volwaardige plaats voor de bosbouw onmisbaar. En dan past haar zeker geen provinciaal getouwtrek en gemillimeter.

BOS- EN LANDSCHAPSBOUW

UNIEK DOOR VEELZIJDIGHEID!

TONSEL BV Bos- en Landschapsbouw

Horloseweg 10 - 12, 3845 LA Harderwijk, Telefoon 03417 - 59614

Houtrijk Nederland

"Houtrijk Nederland, vereniging voor duurzame houtbewerking" is de voorlopige naam van de vereniging die de kwaliteit van Nederlandse houten producten meer bekendheid wil geven. De vereniging is voorheen die beroepsmatig werkzaam zijn met de groeiende mogelijkheden van hout en sympathiseren met het idee om vooral hout uit de regio te gebruiken. Het streven van de vereniging is het marktaandeel van ambachtelijke houtbewerkers te versterken d.m.v. diverse activiteiten, zoals het organiseren van tentoonstellingen, het verzorgen van lezingen, publicaties, het op elkaar afstemmen van vraag en aanbod van inlands hout en een milieuvriendelijke productie te stimuleren.

Alle houtproducenten en -bewerkers, zoals bosbouwers, bomenrooiers, landschapsvormers, houtzagers, meubelmakers, muziekinstrumentmakers, houtdraaiers, enz. kunnen voor meer informatie terecht bij Chris van Aar, 080-238410, Jeroen ten Houte de Lange, 03474-2516 of Otto Koedijk, 05756-4658.

Boomfeestdag: "Grenzeloos bomen"

Op woensdag 22 maart wordt de 39e Nationale Boomfeestdag gevierd met als thema "Grenzeloos Bomen" (Trees Unlimited). Het thema sluit aan op het Europees Natuurbescheringsjaar 1995 (EN '95).

De Stichting Nationale Boomfeestdag is met dit thema een van de eerste instanties die concrete invulling geeft aan EN'95. De plannen zijn ambitieus: een Europese Boomfeestdag met jumelage-gemeenten, een kinderoitwisseling met de lidstaten van de Europese Unie, het maken van boomcirkels in Europa en Guido de Vlaamse Gaai als "Europees boomfeest-boegbeeld". De contacten hierover zijn inmiddels gelegd.

Assen is dit jaar de gemeente waar de Landelijke Viering gehouden wordt. Het startsein is daar inmiddels gegeven: schoolkinderen hebben eind vorig jaar eikels geraapt om deze op 22 maart te planten in het Asserbos.

De Stichting Nationale Boomfeestdag heeft tevens het boek "Bomenfeest" gepresenteerd, waarmee scholen en gemeenten meer inhoud kunnen geven aan het organiseren van de jaarlijkse Boomfeestdag. Het boek is een bundeling van 30 jaar ervaringen met Boomfeestvieringen en biedt mogelijkheden om de komende jaren inhoudelijk een goede

Boomfeestdag te organiseren. Het stichtingsbestuur komt hiermee tegemoet aan dringende verzoeken vanuit de Nederlandse gemeenten om alternatieven voor het planten van bomen aan te reiken; ondanks het feit dat de Boomfeestdag het oudste instituut in Europa is dat activiteit voor kinderen in relatie tot de natuur organiseert, dreigen steeds meer gemeenten zich af te melden omdat er geen geschikte plantsoeken binnen de gemeente voorhanden is. Een voorbeeld van zo'n alternatief voor een schoolklas is bijvoorbeeld een kinder-bomen-musical van de hand van Lenny Kuhr en Herman Pieter de Boer.

Deelrapporten ketenonderzoek

Binnen het Boomteeltpraktijkonderzoek is de afgelopen twee jaar een uitgebreid onderzoek verricht naar de optimale omstandigheden voor het bewaren, verpakken en transport van boomkwekerijgewassen. In deze twee jaar is in het kader "Kwaliteitsbeheersing in de keten" veel aan het licht gekomen over de mogelijkheden van wat er allemaal mis kan gaan op de lange weg tussen producent en afnemer. In dit onderzoek, vooral toegespitst op naaktwortelige gewassen, zijn vooral grote verschillen in aanslag en hergroei geconstateerd. Uitdaging is de grootste bedreiging voor de kwaliteit. Behalve in de grootste bedreiging voor de kwaliteit. Behalve in de grootste bedreiging voor de kwaliteit. Behalve in de grootste bedreiging voor de kwaliteit.

